

III.

REGNUM MORTUORUM.

Nro. 78.

---

*Secretum litterarum Commercium inter Vivos
et vita functos.*

Elysium-Mem.-Die Veneris 10. Oct. 1809. (Neov. 14. Oct. 1809.)

Antonius Galland ex Elysio ad sperantes.

Omnia mala ex Pandoraæ pixide in mundum
evolarunt, una spes ejus fundo immansit;
Consolatrix hæc ab omnibus adhuc mortali-
bus quæritur — fortunatus æque ac fortunam
adversam expertus eam aucupantur, — In-
terim nos, vota que nostra *tumulus* intercedit,
ei inferimur ante, quam eorum damnemur.

Quis magnificas arces non mente extruit,
latentes thesauros non quæritat? — quis por-
tum in aere non videt? quanta mænia, quæ
spes, desideria hodie exacto in bello non
concupiebantur? quid factum? pueri ex foliis
pictis domos extruxere, — fumo prostratas.

In scriptis meis fabulam de Persico vi-
trorum quæstore posteris reliqui, eam isthis
repetere placet, pro argumento: quentopere
homines spe frustrari possint, sic sonat:

Alaschar, ait fabula, homo erat plenus
imaginatione, qui patre superante negotii le-
vem & mechanicam, seni solum com placitu-
rus, operam curamque gessit, ejus imagina-
tio amplam emicans fortunam ei ostendebat.

Patre tandem mortuo centum circiter
 Drachmarum Persicarum hereditatem sedit,
 Alnaschar eas, ut optimum existimabat, com-
 parandis vitris lagenis & subtilissimis testaceis
 mercibus impendit; has ille amplo patenti
 corbi impositas accumulavit; cumque modi-
 cam tabernam conduxisset, corbem pedibus
 suis subtravit, dorsum parieti adinans emen-
 tes opperiebatur. In hoc ille situ defixis con-
 tinuo in corbem oculis peratitit aliquantum,
 cum amens cogitationes mentem ejus. oble-
 ctare inciperent, in qua voluptate sibi ere-
 ptum vicinus forte prateriens offendit, hæc
 secum loquentem: „hic corbis 100 drachmis
 mihi venit, quæ solæ meæ facultates, paulio-
 post 200 drachmas ex eo eliciam singulis fru-
 ctis dividitis, ducentæ drachmæ post mo-
 dicam moram in 400, hæc cum tempore in
 4000 convertentur; 4000 drachmæ brevi spa-
 tio 8000 Summam efficere debebunt. Ubi
 hæc ratione dena drachmarum millia possede-
 re tum quæstui vitrorum valedicam, & quæ-
 stui gemmarum me dedam, meris adamantini-
 bus, unionibus, pretiosisque lapidibus nego-
 tiabor, postquam tantas jam opes lucrife-
 cero, ut votis meis sufficiant, tum magnifi-
 centissimæ ædes mihi comparabo, ad quas ægi-
 servi, eunuchi, equique pertinebunt; quo
 facto mihi demum indulgebo, & illustrem
 in orbe personam agere volo. Interea non-
 dum subsistere lubet, verum adamantinum
 quæstum usque prosequi, quo 100 drachma-
 rum millia coacervare, postquam 100 milli-

um drachmarum dominus fuero, utique principi similem conditionem inire debeo, quare Magi Vezirii filiam sponsam petere, prius eum de nuncio certum redditurus, quod de venustate formæ, ingenio, prudentia aliisque illustribus, quibus filia ejus ornata, dotibus, percepi. Eadem occasione pro prima actuum nuptiarum nocte munusculum mille aureorum numorum ei offeram. Ducta uxore M. Vezirii filia denos Eunuchos emam, eosque ætate formaque excellentes, qui uspiam aquiri ære possunt. Dein socerum meum de-
 cense in comitatu invisere debeo, & ubi dextræ ejus assedero, quam honoris ille gratia mihi sedendam habebit, etiamsi in filia suæ gratiam id fecerit, tum mille illos aureos ei porrigam, quos eidem promisi; & tum ad stuporem ejus augendum aliud marcupinum auro turgidum adjiciam laconico dicto: Mi Domine! sto promissis, & plus do quam promiseram."

Domina principe domum ducta omnem dabo operam, ut debita in veneratione erga me conservetur, priusquam amoris & indulgentiæ habenas laxavero; quapropter eam cubili includam, raro adibo, parce aut nunquam eam alloquar. Ejus Cubiculariæ mihi proponent: frigidam meam agendi rationem eam omni solatio orbare, meque lacrimis madentibus exorabunt, ut amabilius cum ea agam, ut eam lateri assidere meo admittam, sed ego ero inexorabilis; & tota, quæ agetur, nocte continuo tergum ei obvertam, tum ejus me

ter comparebit, filiam adducet, ego vero thoro meo insidebo. Filia tota quanta la-
chrimis madens, pedibus meis advolvetur,
precibusque enixis obsecrabit, ut meam sibi
gratiam non denegem; tum demum debitam
erga me venerationem ei inculcaturus ossa
exagitaturus, pedeque a me abactus sum,
ut ad aliquam a sedili meo distantiam avolet."

Et reapse Alnaschar hoc spectro adeo im-
plicatus erat, ut se continere non posset, quin
cogitationes suas pede exprimeret. Infelici
ergo fato corbem percussit, omnisque fragi-
lis merx, quæ immensæ fortunæ rationem
continebat, procul ab eo ad medium plateæ
projecta in milliones crustarum dissiliit.

Quam similis Persico vitriario nonnullus
speculans mercator se exhibet! — in iratio-
nes, & uao flatu totam disjicit papyraceam
molem, ut collabatur, & nihil præter, quam
umbram splendentis fortunæ relinquat!

Quam similis Persico vitriario nonnullus
dux exercitui anteit! — tropæa erigit, lau-
ros amputat! — at at felicius stratagemata
intercedit & — prælium cum tropæis lauris-
que amittitur! —

Quam similis Persico vitriario ope non-
nemo mercatorum ex mercibus redundaturas
computat! — Jam jam lucrum in ætario suo
manu prehendit, jam dimanatura ex eo emo-
lumenta expendit, jam domus angusta vide-
tur, commodiori struendæ animum adjicit —
at merces in confinio detinentur, strictæ re-
gimialis vetitiones intercedant, gaude posse.

num modicas adhuc sibi ædes — speculationes inatar somni evanescent! —

Quam similis Persico vitriario, nonnulli sequelas belli nuperi expendere! — Jam jam nova veteri restituta vesti existimabant; jam jam belli alea politicæ eorum opinioni inclinabat, jam prospere & e sententia decurrerant omnia, cum subito nova adgressio accideret, & spes omnis concidit! —

Hæc mortalium sors est! spes alit & fallit — spes Pandoræ quæ immansit, opium est, svavia nobis eliciens somnia — solatium in adversis, & in ipsa secunda fortuna somniamus de ejus incremento! —

Licet tam singulares homines, quam universam contemplari gentem, ubivis spes ei incubat, ubique imitatio fabulæ de persico obtinet vitriario.

Hoc somnio aguntur Insurgentes in Hispania, & quid de iis memoratur? — sequentia:

Madrito 6. Octob. Mareschallus Elchingen, exacta isthuc aliquot dierum mora via Valladoletana rursus discessit. Asseverant Gallias petiturum, Præfecturam ab Imperante suo sibi destinatum aditurum. (Parisianæ pagine sufficiunt ei in Hispania Mareschallum Duoem Ragusanum).

Rumor hic circumfertur: Anglos tentasse urbem portumque Gaditanum occupare, additur Ducem Venegas iis occurrere. — Id quidem prævideri potuit, ajunt Parisianæ pagine, nihil fore magis singulare, quam si pyratæ, & concitatores diu amicitiam colerent &c.

Austria — in pace —

Vindobona 15. Octob. Extra ordinem adjecta Appendix ad Ephem. de 14. h. m. inquit: Hodiernam meridiem D. regiminis Præses seqv. argumenti litteras a D. Gen. Governatore Austriæ percepit. Domine Præses! Festino Dom. Tuæ advolutam Copiam Jussi diurni notam reddere, ex qua Excellentia Vestra lætam percipiet novitatem: pacem hodie 9 matutina subscriptam esse; Jussus sum eam explosione 100 tormentorum publicam reddere, velit eam per tympani sonum promulgare. Plenam potestatem Eidem Dom. confero Jussum diurnum, quod transmittendi honorem habeo, illico utroque idiomate excudi affigique curandi. Renovo D. V. personalis affectus & amplæ æstimationis asseverationem. Subscr. Gen. Davis Imperii Comes, & Gen. Governator *F. Andreossi.*"

Articuli pacis non quidem adhuc constant, publica tamen opinione aliqui ex eo abstrahuntur, quod superiore hebdomade ex Registraturis aulicæ Bohemæ — Austriacæ Cancellariæ plura acta cistis imposita auctaque fuerint.

Hodie mane seqv. nuncium affixum est: „Vigore perceptæ ex parte Cæs. Gallicæ loci Præfecturæ ab Austriæ Inf. regimine declarationis, hodie 15. Octob. jussu Sux Maj. Gallie Imp. propugnacula urbis Vindobonæ dirumpentur. Regimen Austriæ inf. festinat itaque publicæ notitiæ actum hunc e vestigio notum reddere. Viennæ 15. Oct. 1809 ab Inf. Au-

stræ provinciali regimæne. *Franc. a Hacker et Harth, reg. inf. Austriae Secretarius.*"

Conformiter huic Jussui, omnes jam dispositiones pro publica securitate, partim dispositis ad prohibendam nimium adpropinquantem plebem vigiliis, partim præmonitione in adsitis munimento domibus, factæ sunt, hora operi præfixa 3 inter & 4^m; mœnia demolitioni destinata sunt: ad portam regiam, Carinthiacam & S^toticam, ad quam ex longiore tempore præparatoris operæ anxia curiositate advertebantur. Cæterum: cum exteriora solum mœnia, non urbis interiora diruantur, visque pulveris nitrati admodum accurate computata sit, ad collapsionem mœnium medio adplicatarum fissurarum procurandam, nè ea in auras ejiciantur, ideo succussus, inde fortassis oriturus, ipsi urbi admodum exiguæ considerationis est, — heri adhuc vespere equestris prætoriana turma, & hodie pedestris isthinc discessit. Castra firmiter erecta, ad Cuneum ita dictum, hodie post meridiem diruenda dicuntur.

Die 14. a. m. Austriacus Gen. Dux, comite Gallico Stabi Officiarie isthinc Oenipontum profectus est.

B I O G R A P H I A.

Galland (Antonius) in vico Picardiæ *Roblo A.* 1646 pauperibus natus parentibus. Studiis operam dedit Novioduni (Noyon) unde multa difficultate Parisios pedes adpulit. Professor Sorbonnæ animadvertit in eo dotes, eum in domum suam recepit, atque in he-

bratca aliisque orientalibus linguis eruditus. Gallandus & publico præmio, & a peritis ingeniorum æstimandorum exollatus, iter in orientales regiones suscepit, ibi insignem in arabicis cognitionem sibi procuravit, mores simul Mahomedanorum indagavit, eosque descripsit. Obiit Parisiis 1715. Multa reliquit opera, præcipua sunt: *relatio de obitu Sultani Osmanii, Et Coronatione Sultani Mustaphæ. Collectio adagiorum, Et argutarum cogitationum excerpta ex operibus orientalium. Dissertatio de origine Coffeæ; Mille Et una vox, narrationes arabicæ.* Erat doctor linguæ arabicæ, & socius Academiæ Inscriptionum & elegantium litterarum, In narrationibus: „1001 vox” quævis narratio, his verbis incipit: „*Mea dilecta soror! si non dormis, quæso narra unam, de amoenis, quas scis fabulis*” — quidam juvenis nocte ædes Gallandi adivere, fores usque pultavere, quo is expergisceretur, fenestramque accederet; posteaquam identidem eum percussati fuissent: utrum Gallandus esset, isque continuo adfirmaret, ut erant acuti & salis pleni, ajebant: „*Mi dilecte Gallande! si non dormis, quæso narra unam de amoenis, quas scis, fabulis.*” — Gaudebat præsidio Colberti, eratque unus ex ingeniiis, quæ magnus hic Mæcenas e tenebris in lucem protraxerat. — Tanta fuerat olim doctrinæ, & meritorum æstimatio! —